

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 3. Septembar 2015. godine
Br. ref.:837/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI75/15

Podnosilac

Hatixhe Cana-Kurti

Zahtev za ocenu ustavnosti presude Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, AC-I-14-0218-A0001-A0004, od 14. maja 2015. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela gđa Hatixhe Cana-Kurti sa prebivalištem u selu Donji Livoč, opština Gnjilane (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva traži ocenu ustavnosti presude [AC-I-14-0218-A0001-A0004] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbena veće) od 14. maja 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [AC-I-14-0218-A0001-A0004] Žalbenog veća od 14. maja 2015. godine, kojom je, navodno, došlo do povrede Ustavom zagaranovanih prava i sloboda podnosioca iz člana 24 [Jednakost pred Zakonom] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).
4. Ujedno, podnositeljka zahteva traži da Sud uvede privremenu meru, kojom bi se zabranila dalja raspodela 20 % prihoda od prodaje svim radnicima koji su to pravo ostvarili od prihoda privatizacije Društvenog preduzeća "Agrokultura" (u daljem tekstu: DP "Agrokultura"), sve dok Sud ne odluči o meritumu ovog zahteva.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 27. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54. 55. i 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 15. juna 2015. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 29. juna 2015. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI75/15 imenovala sudiju Altay Suroy za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica Suda je odlukom br. KSH. KI75/15 imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Bekim Sejdiu i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 1. jula 2015. godine, Sud je obavestio podnositeljku zahteva i Žalbena veće o registraciji zahteva.
9. Dana 21. jula 2015. godine, nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Podnositeljka zahteva je bila zaposlena u DP "Agrokultura" od 15. maja 1985. godine pa sve do 31. marta 1995. godine.
11. Dana 26. marta 2006. godine, DP "Agrokultura" je privatizovano.

12. Dana 10. decembra 2010. godine, Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) je objavila konačnu listu radnika koji su ostvarili pravo na udeo od 20 % od prihoda privatizacije DP "Agrokultura", na kojoj se podnositeljka zahteva nije nalazila. U obrazloženju odluke stoji „*da svi ostali aplikanti koji nisu zadovoljni odlukom Agencije za Privatizaciju imaju pravo žalbe Posebnoj Komori Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Posebna Komora) do 31. decembra 2010. godine*“.
13. Nepoznatog datuma podnositeljka zahteva je uložila žalbu Posebnoj komori na konačnu listu, koju je 10. decembra 2010. godine objavila Kosovska agencija za privatizaciju. U žalbi, podnositeljka zahteva je osim navoda „*da je 1995. godine njen radni odnos u DP "Agrokultura" prekinut zbog diskriminacije tadašnjeg režima i menadžmenta preduzeća*“, priložila i potvrdu izdatu od direktora preduzeća kao dokaz o svom bivšem radnom statusu koji je imala u periodu od 15. maja 1985. godine pa sve do 31. marta 1995. godine.
14. Dana 10. jula 2014. godine, Specijalizovano veće Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: Specijalizovano veće) je donelo svoju presudu [SCEL-10-0038] kojom je usvojilo žalbu podnositeljke zahteva i naložilo Posebnoj komori da je uključi u konačan spisak sa drugim radnicima koji su stekli legitimno pravo na udeo od 20 % od prihoda privatizacije DP "Agrokultura“.
15. Nepoznatog datuma, KAP je uložila žalbu na ovu presudu [SCEL-10-0038] Specijalizovanog veća, jer KAP nije imala priliku da odgovori na tvrdnje podnositeljke zahteva pred Specijalizovanim većem.
16. U žalbi Agencije za privatizaciju stoji: „*Žalilac (podnositeljka zahteva) nije dostavila relevantne činjenice, na osnovu kojih bi se potvrdila opravdanost navoda da nije bila jednaka u postupku, i obrazloženje za primenu direktne ili indirektno diskriminacije u skladu sa članom 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Žalilac nije pružila činjenice za diskriminaciju, a tužena (Agencija za Privatizaciju) nije mogla da iznese svoje argumente kojima bi odgovorila na navode o diskriminaciji na koje je žalilac [podnositeljka zahteva] zasnovala svoju žalbu.*“
17. Dana 14. maja 2015. godine Žalbeno veće je nakon razmatranja i ocene svih navoda i dokaza iz spisa predmeta koje su stranke u postupku dostavile, konstatovalo da je žalba Agencije za privatizaciju osnovana, te je presudom [AC-I-14-0218-A0001-A0004] preinačilo presudu [SCEL-10-0038], Specijalizovanog veća, a zahtev podnositeljke je odbilo kao neosnovanim.
18. U svom obrazloženju presude [AC-I-14-0218-A0001-A0004] Žalbeno veće navodi: „*Tužilja C-0002 Hatixhe Cana-Kurti, imala je zatvorenu radnu knjižicu 1995.godine. Nema neku odluku o zapošljavanju pre ovog perioda, nema nijednu odluku o udaljavanju sa posla i nije pružila bilo kakav dokaz kojim bi dokazala da je radila do privatizacije DP, ili da je bila na listi za čekanje, kao što je izjavila žalbom pred Posebnom komorom. Zbog ovih razloga, podnositeljka ne ispunjava kriterijume propisane članom 10.4 Pravilnika UNMIK-a 2003/13, da bi se uvrstila u Konačnu listu sa legitimnim pravom za 20%.*“

Navodi podnosioca

19. Podnositeljka zahteva smatra da je Žalbeno veće svojom presudom počinilo povredu principa jednakost pred zakonom u odnosu na druge stranke.
20. Podnositeljka se obraća Sudu sa zahtevom: „Želim da mi se prizna pravo na uključivanje u konačni spisak radnika sa legitimnim pravom na udeo od 20 % od prihoda od privatizacije DP "Agrokultura" iz Gnjilana.“

Prihvatljivost zahteva

21. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnositeljke, Sud prvo treba da ispita da li je ispunila uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje navedeni u Zakonu i Poslovniku o radu Suda.
22. U tom smislu, član 113. stav 7 Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”
23. Takođe, član 48. Zakona, propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“
24. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) (d) Poslovnika o radu, koje predviđa:

(1) “Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.“
25. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da podnositeljka zahteva osporava odluku [AC-I-14-0218-A0001-A0004] Žalbenog veća, kojom su joj, navodno, povređena prava i slobode garantovane članom 24 [Jednakost pred Zakonom] Ustava.
26. S tim u vezi, Sud primećuje da podnositeljka u zahtevu nije objasnila kako je i zašto presuda [AC-I-14-0218-A0001-A0004] Žalbenog veća povredila njena prava garantovana Ustavom.
27. Sud je na osnovu zahteva podnositeljke zapazio da je navodna kršenja člana 24 [Jednakost pred Zakonom] Ustava pokušala isključivo da opravda stavom: „[...] smatram da je Žalbeno veće, svojom presudom, počinilo povredu principa jednakost pred zakonom u odnosu na druge stranke.“

28. Sud primećuje da je Žalbena veće zasnovalo svoju odluku na Uredbi UNMIK-a br. 2003/13, O PROMENI PRAVA KORIŠĆENJA NEPOKRETNE IMOVINE U DRUŠTVENOJ SVOJINI od 9. maja 2003. godine, koja, *inter alia*, kaže:

„Smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme privatizacije, i ako je ustanovljeno da je bilo na platnom spisku preduzeća najmanje tri godine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene, koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno članu 10.6”.

29. Pored toga, Sud primećuje da je na osnovu ovog zakona Žalbena veće zaključilo da podnositeljka zahteva nije bila zaposlena u DP “Agrokultura“ u traženom periodu da bi imala pravo da dobije udeo od 20% od prihoda (vidi: stav 16).
30. Sud ponavlja da, prema Ustavu, nije njegova dužnost da postupa kao Sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi takođe: slučaj KI70/11, podnosilac zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
31. Sud naglašava da nezadovoljstvo podnositeljke zahteva sa ishodom slučaja ne može samo po sebi predstavljati argumentovanu tvrdnju o povredi odredaba člana 24 Ustava (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
32. Štaviše, Sud dalje primećuje da je Žalbena veće svoju presudu [AC-I-14-0218-A0001-A0004] od 14. maja 2015. godine donelo tek posle razmatranja i ocene svih navoda i dokaza iz spisa predmeta koje su obe stranke u žalbenom postupku dostavile.
33. Shodno tome, Sud je stava da je objašnjenje dato od strane Žalbenog veća u presudi [AC-I-14-0218-A0001-A0004] jasno i pravno argumentovano, a da postupak pred Žalbenim većem nije bio nepravičan ili proizvoljan (*vidi: mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, odluka ESLJP od 30. juna 2009. godine).
34. Kao rezime, Sud nalazi da zahtev podnositeljke ne ispunjava uslove prihvatljivosti, s obzirom da podnositeljka zahteva nije podnela nijedan dokaz, kojim bi opravdala svoje navode da osporena odluka na bilo koji način krši njena prava i slobode garantovane članom 24 Ustava.
35. Shodno tome, Sud zaključuje da podnositeljka zahteva nije potkrepila svoju tvrdnju i zahtev treba da se odbije kao neprihvatljiv, jer je očigledno neosnovan, u skladu sa pravilom 36 (1) (d) Poslovnika.

Zahtev za privremenom merom

36. Kao što je navedeno u stavu 4, podnositeljka takođe zahteva od Suda da uvede privremenu meru, kojom bi se zabranila dalja raspodela 20 % sredstava svim radnicima koji su to pravo ostvarili od privatizacije DP "Agrokultura", sve dok Sud ne odluči o meritumu ovog zahteva.
37. Da bi Sud uspostavio privremenu meru, shodno pravilu 55 (4 i 5) Poslovnika o radu, neophodno je sledeće:
- "(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala prima facie slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;*
- (b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera; ili*
- (...)*
- Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva."*
38. Kao što je gore navedeno, zahtev podnositeljke je neprihvatljiv, te shodno tome zahtev za privremenom merom treba odbaciti.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stav 7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i pravilima 36 (2) b) i 55 (5) Poslovnika o radu, na sednici održanoj dana 21. jula 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stav 4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Alta Rama-Hajrizi